

L'autor, líder de l'oposició progressista a Andorra, creu que el futur per al Principat passa per un acostament a la UE i un creixement basat en l'economia productiva, la transparència i la serietat

JAUME
BARTUMEU

PARTIT SOCIALDEMÒ-
CRATA D'ANDORRA

Andorra, un canvi polític més necessari que mai

Aquests dies, el Principat d'Andorra ha sortit de l'hivern amb una gran nevada que ha portat l'alegria al comerç i a l'hostaleria del nostre país i de tot els Pirineus. Però aquesta alegria serà fugissera: ja fa temps que la Cambra de Comerç d'Andorra avisa que la situació de l'economia andorrana ens hauria de preocupar a tots.

D'altra banda, pel que fa a la nostra relació econòmica i social amb els veïns immediats -Espanya i França- i amb Europa, la dreta andorrana no ha fet els deures.

S'està recollint el que s'ha sembrat, perquè els governs del partit liberal han fomentat durant dotze anys l'especulació exagerada al territori, un urbanisme caòtic -el predomini del totxo i del ciment-, i ara tota la ciutadania en paga les conseqüències.

La crisi de l'economia andorrana és fonda i forta. Ens ho deia al setembre l'informe de la Cambra de Comerç: no som davant «dificultats conjunturals agreujades per problemes meteorològics, sinó que cal buscar noves activitats i noves ofertes de béns i serveis que siguin atractives per a empreses i clients externs».

I el govern del Sr. Pintat no es vol creure el que diuen els empresaris, els hotelers i els comerciants d'Andorra. A més a més, el nostre país té un ministre de Finances -el Sr. Mirapeix- que viu d'esquena a la realitat dels petits empresaris, del comerç i de l'hostaleria del país.

També n'hi ha que creuen que amb l'obertura a la inversió estrangera, sense arreglar abans el marc tributari i la relació amb la Unió Europea i l'OCDE, es rellançarà l'activitat econòmica andorrana.

No és veritat. O ho és per als qui volen especular i vendre's Andorra a pams. Són els defensors del projecte de llei d'inversió estrangera del Govern d'Albert Pintat.

Com més discursos fan sobre la pretesa «excel·lència», menys idees i cap solució dels problemes reals de la societat, de la gent.

Les famílies catalanes, franceses, belgues i d'altres països que abans venien a Andorra a l'hivern a esquiar, i a l'estiu a passejar per les muntanyes del Principat, s'han cansat de semàfors provisionals per obres, pols, soroll i grues. Prefereixen anar a altres indrets dels Pirineus.

El panorama que tenim és:

No s'ha volgut regular quan calia ni la llibertat sindical ni una necessària reforma tributària.

S'ha espatllat l'ascensor social que havia aconseguit fer d'Andorra un país d'oportunitats per a tothom.

La gent marxa d'Andorra, després d'haver-hi viscut i treballat trenta o quaranta anys, perquè amb la pensió de misèria que se li paga tampoc no hi pot viure.

L'aristocràcia del diner, que controla el Go-

vern, ens ha trencat la societat i ha creat dues Andorres, que es mouen a dues velocitats diferents.

Però els socialdemòcrates proposem sortir d'aquest final agònic del cicle liberal. Proposem deixar enrere el foment de l'evasió fiscal i la manca de transparència que han abocat el nostre país a un cul-de-sac, fent-li perdre credibilitat a Europa. Ja ho estem veient aquest mes de març amb l'esclat de l'escàndol de Liechtenstein que ha situat Andorra a l'ull de l'huracà.

El Principat d'Andorra ha de fer valer les oportunitats de feina per a treballadors dels països veïns. Ha de fer valer les oportunitats que té com a àrea comercial capdavantera, correcta i de confiança.

Andorra s'ha de veure i ha de ser vista com un país seriós i ple d'oportunitats i no pas com un problema per a Europa.

Andorra ha de saber aprofitar més encara les oportunitats per consolidar-se com un centre financer que ofereix serveis innovadors i que

Hi ha solució, només cal que els capitals no s'inverteixin en els circuits de l'especulació immobiliària i financera

doni suport als empresaris, sense oblidar l'estalvi.

Els socialdemòcrates volem situar el debat polític als nivells de seriositat que cal per defensar l'interès general.

Per això cal trencar els conflictes d'interessos que s'emboquen amb la política en diversos àmbits i que estan fent perdre, hi insisteixo, la credibilitat de les nostres institucions.

Els problemes del Principat d'Andorra tenen solució: cal fer un acostament ferm i valent a la Unió Europea.

El creixement econòmic positiu exigeix que els capitals s'inverteixin en l'economia productiva i no pas en els circuits de l'especulació immobiliària i financera. Ni tampoc en activitats que Europa no veu de bon ull.

El creixement econòmic depèn, dependrà, de la innovació i d'un bon embrancament amb la Unió Europea. I això requereix transparència i seriositat.

Per aconseguir un creixement econòmic positiu, cal que els equilibris interns, socials i polítics d'Andorra siguin respectats, reformats i millorats. No que siguin trepitjats i arraconats.

L'alternativa que proposem per a Andorra donarà suport als empresaris i professionals perquè puguin generar activitat econòmica i crear riquesa que reverteixi en la creació de nous llocs de treball, sense càrregues tributàries injustament repartides i sense que hagin de patir les conseqüències de l'intrusisme, la desregulació i la competència deslleial. ●